

Kunstanmeldelse | Læsetid: 7 min.

Teknologien kan for alvor udvide kunstens rum – men gør det ikke altid

Når en ny teknologi lanceres, kan kunst sælges i dens slipstrøm på ren og skær nyhedsværdi. På et tidspunkt vil publikum forlange, at kunsten ikke blot har nyhedsværdi, men også gør os klogere. Anders Søgaard har undersøgt, om det lykkes for to aktuelle udstillinger, hvor kunstig intelligens er i fokus

Anders Søgaard

Dansk-japanske Silas Inoues skulptur 'Wash' ligner en livstræt robot på besøg i badeanstalt.

David Stjernholm

19. januar 2026

De fleste kunstarter – bortset fra sang, dans og fortællekunst – forudsætter teknologi, og i takt med at vores teknologiske værktøjskasse – fra stenalderen og til i dag – er blevet større, har kunsten udvidet sit territorium.

Kridt, okker, kul og æggeblommer gav os maling, som sammen med lærredet gav os malerier. Skriftsproget gav os litteratur, og

papiret og trykpressen gav litteraturen luft under vingerne. Kameraet gav os fotografier og film. Værktøjskassen har gradvist gjort det muligt at udtrykke sig på flere og flere måder, men også gjort det muligt at stikke en kile ind mellem kunstner og udtryk.

Kunstnere har, siden de første af dem begyndte at kede sig, brugt teknologi til at kaste grus i det kunstneriske maskineri. Tænk på John Cages *Music of Changes* eller på Harold Cohen, der i 1960'erne skabte farverige malerier af mennesker og planter ved hjælp af computerprogrammet AARON, en slags kunstig intelligens; eller på Georg Nees, der på omtrent samme tid fremviste sine algoritmiske skulpturer. De brugte alle ny teknologi til at skabe udtryk, der lå uden for, hvad de selv kunne forestille sig. Udvidelser af kunstens territorium.

På Amager tager to kunstudstillinger livtag med forholdet mellem kunst og ny teknologi. Og mere specifikt, mellem kunst og kunstig intelligens. Jeg forstår godt, hvis du her sukker og trækker vejret dybt. De sidste år har vi set en stormflod af den slags kunst.

Teatre, museer og bogforlag: Alle har haft noget at sige om kunstig intelligens. Jeg forstår godt, hvis din tålmodighed med Midjourney og Udio party tricks er tyndslidt. Siden introduktionen af teknologier som Midjourney – en diffusionsmodel, der omdanner beskrivelser til højopløste billeder, for hvem har ikke brug for en plakat af en drage, der rider en brødrister? – og Udio – en tilsvarende teknologi for musik (skriv 'trist sang om min kat' i et tekstfelt, og pludselig er du musiker) – er det væltet frem med gimmicky-'se hvad jeg har lavet'-digital kunst.

Når en ny teknologi lanceres, kan kunst sælges i dens slipstrøm på ren og skær nyhedsværdi. På et tidspunkt vil publikum forlange, at kunsten ikke blot har nyhedsværdi, men også gør os klogere. Gør de to udstillinger på Amager det?

På Copenhagen Contemporary viser de værker af en række internationalt anerkendte kunstnere i en forestilling ved navn *SOFT ROBOTS*; på O-Overgaden værker af en yngre dansk kunstner. Udstillingen har titlen *Fahrenheit*. Jeg havde min familie med på Copenhagen Contemporary og brugte en hel søndag derude på Refshaleøen. Jeg besøgte O-Overgaden på vej hjem fra arbejde og brugte højst en halv time på Christianshavn. Alligevel er det O-Overgadens udstilling, der efterlod sig det største indtryk.

Nattergalen

SOFT ROBOTS er et uharmonisk potpourri af vidt forskellige værker, enkelte af dem mere end 20 år gamle. H.C.

Andersens eventyr *Nattergalen* bliver brugt som *leitmotif*. I eventyret lader den kinesiske kejser sin nattergal erstatte af en kunstig kopi. Den kunstige nattergal ønsker sig ikke fri og indvilger i at synge hele natten lang. Spørgsmålet er, hvordan værkerne taler sammen med eventyret? Udstillingens potpourriagtige natur gør, at man hurtigt griber fat i de mest spændende værker. Og dem er der masser af – både for mindre børn, teenagere og deres søndagstrætte forældre.

Dansk-japanske Silas Inoues »Wash« vakte min yngstes Miyazaki-begejstring. Midt i et rum med planter og goplelignende svampevækster i glasmontrer står et stort bambusbassin fyldt med vand og røg. I bassinet ligger en henslængt robot af gamle bilvragdele.

Inoues skulptur ligner en livstræt robot på besøg i badeanstalten fra *Spirited Away* og har den samme umiddelbare, surrealistiske appel. Værket er mere mytologisk end sci-fi-agtigt. Sidste år satte Silas Inoue i værket Zen Wakarimase en selvkørende robot til at tegne mønstre i grus strøet ud over gulvet på Kunsthal Thy – ligesom zenmunkene gør det foran Ryoanji-templet i Kyoto. De udødelige svampe, som også var med i Nordjylland, taler fint sammen med den WALL-E-agtige robot.

Danske Jonas Kjelgaard Sørensens robotfår for en til at stoppe op, for hvad er der med det får?

David Stjernholm

Danske Jonas Kjeldgaard Sørensens robotfår – et voksfårehovede på en bevægelig metaltorso, der holder en rørende monolog om fårs rettigheder – fik vi voksne til at stoppe op – hvad er det dog med får, Freud?, alt imens vores børn fortsatte gennem Contemporarys enorme haller.

For mig stod koreanske Ayong Kims »Delivery Dancer's Sphere« allerstærkest. Værket er en kunstvideo fra 2023. Videoens umiddelbare udtryk er farverigt og computerspilsagtigt, men langsomt vikles man ind i en øjenvideberetning fra et dystopisk og uforståeligt fremtidssamfund, fortalt gennem øjne, vi heller ikke forstår.

Hovedpersonen er motorcykelbuddet Ernst Mo. Hun kører rundt i Seoul og afleverer pakker. Opgaverne leveres gennem en app. Hun har ingen kontakt med andre mennesker. Appen gamificerer hendes arbejde og viser os på uhyggelig vis, hvordan godt designet teknologi kan få mennesker til at affinde sig med forhold, der ellers synes uværdige.

Gamle tricks

Det føltes lidt urytmisk at gå gennem Contemporarys bygninger på Refshaleøen. Vi sad længe foran Ayong Kims værk. Stod længe og talte om Sørensens robotfår. Gik rundt og rundt om Inoues badende robot. De tre værker lænede sig legende ind i Andersens eventyr. Andre værker føltes let afkodelige. Et par gamle tricks her og der. Værker, der måske havde været betagende i en anden sammenhæng, men som slet ikke bød *Nattergalen* op til dans.

Udstillingen samlede sig aldrig. De stærkeste værker druknede lidt i en potpourri, der lejlighedsvis udfordrede min tyndslidte tålmodighed med barnlig begejstring for Midjourney og Udio. For meget syntes hittepåsomt og lidt bedaget. Tag amerikanske Holly Herndons og britiske Mat Dryhurts »xhairymutantx«. De viser indrammede prints skabt ved hjælp af Midjourney, promptet til at inkludere en Magritte-agtig malet Holly Herndon. Herndon og Dryhurt lader også publikum lave deres egne. Værket ender som en reklamesøjle for værktøjerne.

Japanske Azusa Murakamis og britiske Alexander Groves' enorme røgfylde sæbebobler, skudt ud i et mørkt rum af en sæbeboblemaskine og oplyst med imponerende præcision, var smukke og vakte begejstring hos min yngste, men sæbeboblerne virkede også lidt cirkusagtige både i sammenligning med duoens tidlige politiske værker som »Sea Chair« og »Can City« – om at

lave plastikstole af indfanget havplastik ombord på kriseramte fiskekuttere eller om at lave moderne Kontextkunst af Sao Paoulos metalaffald – og med åndsbeslægtede installationer, som Daniel Wurtzels »Air Fountain«, der indtil for et par uger siden kunne ses på Trapholt. Det er interessant at forsøge at samle de her værker under *Nattergalen* som overskrift, men tabet af det autentiske samler kun en lille del af værkerne.

Subtil kritik

Danske Kamil Dossars udstilling *Fahrenheit* er af gode grunde mere sammenhængende end *SOFT ROBOTS*, men også anderledes overrumplende. Udstillingen består af to rum, et lille og et stort.

Når man træder ind i det lille rum, lyder der barok klavermusik fra højttalerne, men man skal se sig lidt om for at få øje på et visuelt værk. Loftet og de fire vægge er anonyme, hvide flader. Kun på den ene er der et lille hul, en håndbredde gange to. I hullet gemmer sig en lille skærm. Skærmen viser en pianist ved et flygel.

Kamil Dossars reptiler spiller Bachs Goldberg-variationer. Man efter lades med en tvivl, for hvorfor gør de det?

Davod Stjernholm

Det er pianisten, der spiller musikken fra højttalerne. Hænderne bevæger sig smukt hen over flyglets tangenter, men da kameraet zoomer ud på pianisten, står det klart, at det ikke er en helt almindelig pianist. Pianisten er et reptil, et uhyre. Uhyret spiller Bachs Goldberg-variationer. Videoen omtales i programmet som en deep fake – altså en video skabt med kunstig intelligens, som foregiver at fremstille noget virkeligt – men er det videoen, variationerne eller pianisten, der er falsk? I det store rum hænger et håndfuld smukke kompositioner i blandede materialer, og midt i rummet står der en stor hvid mur.

På dens bagside projiceres udstillingens anden video, og den her video fylder en hel væg, måske to gange fire meter. Videoen består af optagelser fra Irak, optaget ud af vinduet fra restauranter, butikker eller hoteller midt i byområder, akkompagneret af Goldberg-variationerne. I forgrunden ser man et par tomme restaurantborde, et gulv eller et par lænestole. Fra tid til anden kommer en butiksassistent, en tjener eller en rengøringsdame forbi, tørrer bordet af eller retter lidt på stolene. De ansatte er alle reptiler. Menneskene, der går forbi på gaden nedenfor, har beholdt deres ansigter.

Kamil Dossars valg af Bachs Goldberg-variationer er dybt personligt. Dossars irakiske far hengav sig til Bachs Goldberg-variationer i, hvad der i programteksten kaldes for et fejlslagent forsøg på at tilpasse sig europæisk kultur.

Bachs 30 variationer over den samme arie gennem forsigtige forskydninger er en teknisk og intellektuel opvisning, som også slår temaer som teknologi og innovation an. En subtil teknologikritik er på spil. Værkerne viser teknologiens forsigtige forskydning af virkeligheden, men antyder også, hvordan teknologien kan forskyde magtforhold mellem samfund og kulturer. Teknologier er som celsius og fahrenheit mål for virkeligheden. Hvis man er vant til en af dem, er den anden lidt træls. Et tema, der er blevet slået an før, men som hos Dossar virker dybfølt og smerteligt. Som publikum er man lidt i tvivl om reptilernes rolle. Er de herrer eller slaver? Slørede eller blottede? Usikkerheden kommer værkerne til gode.

Den danske digter Per Højholt skrev i *Cezannes Metode*, at ethvert kunstværk må hævde og demonstrere sin status som eksperiment for at være en gyldig henvendelse. Lidt firserbombastisk sagt, men handy.

Fahrenheit føles som et egentligt eksperiment. En europæisk kunstner betragter Irak, faderens hjemland, gennem den kulturs briller, som faderen aldrig kom overens med, og hvis eksportvarer – teknologien, blandt andet – her i Irak virker påklistrede. Som hvis man satte kænguruhegn op rundt om Amager Fælled – eller etablerede cykelparkeringer i downtown Houston. *SOFT ROBOTS* bød også på flere spændende eksperimenter, men de gemte sig blandt værker, der føltes ufarlige. Som pseudoeksperimenter, hvor forskerne på forhånd kendte udfaldet. Og som vi som publikum derfor ikke blev klogere af.

'Soft Robots', Copenhagen Contemporary, indtil 19. april

Kamil Dossar: 'Fahrenheit', O-Overgaden, indtil 25. januar

De talte også om kunstig intelligens i 1980'erne

Forstår vi chatbots eller ej? Spørgsmålet er næsten lige så filosofisk som det omvendte: Forstår de os?

Anders Søgaard, 1. januar 2026

Computerkunst

Forfatteren var død. På grund af AI er kunstneren genopstået

Matthias Dressler-Bredsdorff, 8. januar 2026

Kunstanmeldelse

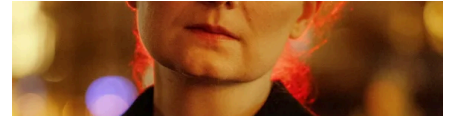
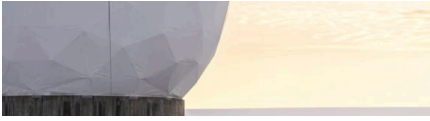
Plastik er en magisk substans. På Arken kan den altid smelte sig om til et nyt begærsobjekt

Bodil Skovgaard Nielsen, 3. januar 2026

Radarer på USA's base

Langsomme samtaler

Århundredets danske roman

Grønland er ikke »vital« for
Trumps Golden Dome, siger
forsvarsekspert

Martin Burcharth

Carlo Masala: Vi har været for
bange for atombomben

Rune Lykkeberg

En pige, der æder mænd med
blikket, som de æder hende
med pikken

Bodil Skovgaard Nielsen

Analyse

Midterregeringen vækkes til live i skyggen af Trump

Grønlandskrisen styrker Socialdemokratiet og Moderaterne i meningsmålingerne – men hverdagen kan hurtigt ændre magtbalancen

Lars Trier Mogensen

Modstandskampen skal både
bruge klamme Mark Rutte og
smukke Mark Carney

Lykkebergs Information

Europæisk autonomi er et flot
slagord. Det har aldrig været mere
presserende at gøre det til en
strategi

Verdensordenen med Niklas Hessel

Så tager vi lige alle sammen en
dyb indånding

Politiknyhedsbrev fra Jette Aagaard

Klapjagten på migranter

Agents drab på endnu en aktivist skærper konfrontation mellem Trump og Minneapolis

Optagelser og øjenvideberetninger viser aktivisten Alexander Pretti blive skudt af ICE-agenter, mens han ligger på jorden. Opstanden mod forbundsstyrkerne i Minneapolis forværres dag for dag

Martin Burcharth

Analyse

Grønlandskrisen har kløvet Vesten. Det stiller Putin stærkere

Martin Gøttske

Interview

»Putin er bare et biprodukt af systemet. I dag er det ham. I morgen er det en anden«

Jens Malling

Kronik

Universitetsstuderende føler sig som ufrivillige deltagere i et AI-eksperiment. Det er de også

Rikke Abraham Callesen

Trump

Når MAGA bliver for nationalistisk for Europas nationalister

Trump var Europas højrenationalisters forbillede. Nu er han blevet deres forklaringsproblem

Nina Branner & Natalie Barrington Rosendahl

Nyhedsbreve

Få overblik over de vigtigste historier og de bedste artikler i Informations mange nyhedsbreve

Tilmeld dig

Ledere

Se alle

Information mener

Regeringen bør udvise politisk mod og målrette fødevarechecken

kontanthjælpsmodtagere

Der er sikkert flest stemmer i at dele fødevarechecken mellem flere grupper og give en håndsækning til pensionisterne. Men man bør give et substantielt løft til dem, der stadig halter bagud

Laura Friis Wang

Kommentar

Vores lettelse over Trumps tale udstiller vores uhyggelige underkastelse

Rune Lykkeberg

Information mener

For en gangs skyld et enigt Folketing

Ulrik Dahlin

Reportage

Komikerkollektiv turnerer Syrien rundt med et motto: Hvis vi kan grine sammen, kan vi leve sammen

Layal Freije & Anders Rye Skjoldjensen

Debat

Se alle

Kommentar

Beskæftigelsesreformen har et grundlæggende problem: Den sætter ind for sent

Hos mange af de borgere, som beskæftigelsessystemet kæmper med at hjælpe, er problemerne opstået længe før mødet med jobcentret. Derfor rammer FH's forslag om udviklingsfleksjob ved siden af

Signe Hald Andersen

Læserbrev

Det er dybt problematisk, at seksuelle overgreb ekskluderes fra voldsdebatten

Vil du bidrage til debatten i Information?

Se hvordan

Podcast

Se alle

Radio Information

Alt kan ændre sig på en formiddag: I en særudgave af Radio Information diskuterer vi Europas muligheder

Rasmus Bo Sørensen

Langsomme samtaler

Carlo Masala: Europa må ikke tvinge sig selv til at vælge mellem oprustning og velfærd. Vi skal gøre begge dele

Redaktionen

Kommentar

Erik Skyum-Nielsen gik på jagt efter humorfremkaldelses-potentialet hos Marianne Larsen

Glimtet, gispet, gryntene. Den tyst vibrerende mundvig. De vemodige suk. Overraskelsesgibbet. Tilbagevendings lettelsessuk. Det er, hvad den nyligt afdøde digter Marianne Larsen også bød på

Erik Skyum-Nielsen

Klumme

Hvad husker man egentlig om vejret?

Karen Syberg

Musicalanmeldelse

Man forstår, hvorfor 'Dear Evan Hansen' er et kæmpehit på Broadway

Anne Middelboe Christensen

Nyhedsbrev

Modstandskampen skal både bruge klamme Mark Rutte og smukke Mark Carney

Rune Lykkeberg

Kulturkamp

Universitetet er fjenden: Et år med trumpistisk kulturkrig på de amerikanske universiteter

Niels Malmos

Et liv er forbi

Mette Brix Hedegaard cyklede hjemmefra som 16-årig

Trine Lavgesen

Redaktionens udvalgte

Interview

Margrethe Vestager: Grønlandskrisen kan skabe momentum for et stærkere EU

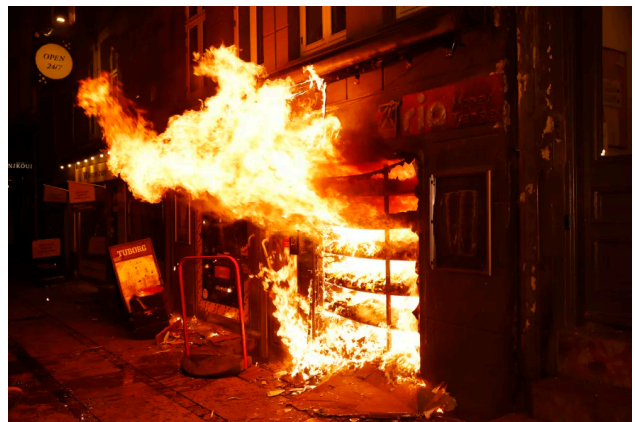
Den tidligere EU-kommissær opfordrer EU til at rette blikket indad og styrke sin egen modstandskraft frem for at forsøge at regne den amerikanske præsident ud

Laura Friis Wang

Portræt

Hun er ansigtet på Grønlands eksistenskamp

Mikkel Vuorela & Ida Nyegård Espersen

Kioskdød

I dag ligner kiosken mere en portal til underverdenen end et lokalt samlingspunkt

Jon Faber

Det udvidede USA

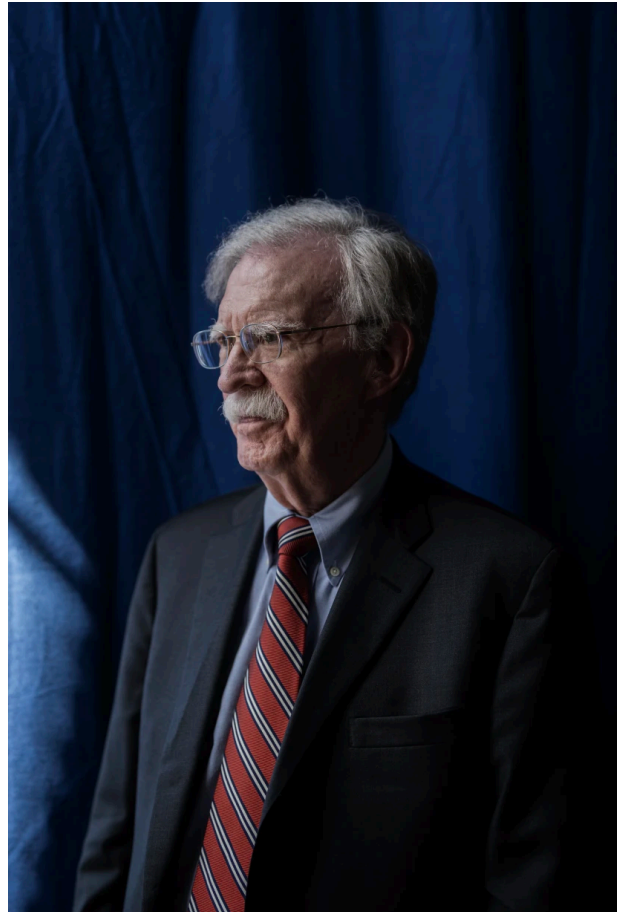
Amerikanerne vil helst ikke se USA som en imperiemagt. Det tager Trump ikke så tungt

Trump har pustet nyt liv i ideer fra det 19. århundredes USA, fortæller historikeren Daniel Immerwahr, der også har et bud på, hvorfor præsidenten er så interesseret i Grønland

Et farligt spil

Trumps tidligere sikkerhedsrådgiver advarer EU mod at spille med musklerne

Laura Friis Wang

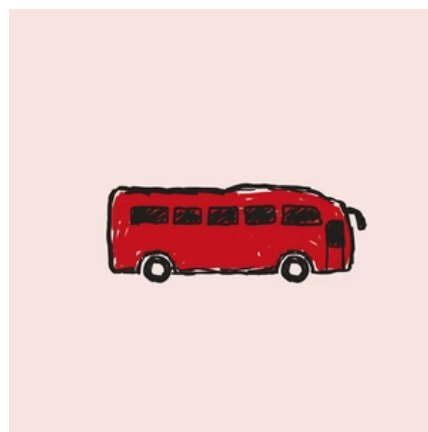
Arrangementer og kurser

[Se alle](#)

Nyheder, influencere og fremtidens medielandskab

Arrangementer

25. februar

Informations læserbus til Folkemødet - fredag

Arrangementer

12. juni

Informations Medieskole forår 2026

Mesterklasser

16. februar, 2. marts, 16. marts, 30. marts, 13. april & 27. april

[Rabatter til abonnenter](#)

Spil

[Se alle](#)

Gæt ordet

Ordnød

Læs og løs

Krydsord

7 bogstaver

Ordhjul

Nem

Sudoku

Svær

Sudoku

Ordjagt

Find ordet

Underholdning

Byens Lys

Hvad mener moderne kristne om ussel mammon?

Lars Kramhøft

I øvrigt

Kipketers sidste rekord er faldet, men østblokatleters holder

Niels Ivar Larsen

I øvrigt

Messerschmidt i Churchill-skandale

Kristian Villesen

De seneste aviser

[Se alle](#)

26. januar 2026

23. januar 2026

22. januar 2026

21. januar 2026

Læs avisen

Læs avisen

Læs avisen

Læs avisen